

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра урології та нефрології

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор з науково-педагогічної роботи

Едуард БУРЯЧКІВСЬКИЙ

01 вересня 2023 року

РОБОЧА ПРОГРАМА З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РЕАБІЛІТАЦІЇ В АНДРОЛОГІЇ ТА
СЕКСОПАТОЛОГІЇ
(вибіркова дисципліна)

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Галузь знань: 22 «Охорона здоров'я»

Спеціальність: 222 «Медицина»

Освітньо-професійна програма: Медицина

2023

Робоча програма складена на основі освітньо-професійної програми «Медицина» підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти зі спеціальності 222 «Медицина» галузі знань 22 «Охорона здоров'я», ухваленою Вченою Радою ОНМедУ (протокол № 8 від 29 червня 2023 року).

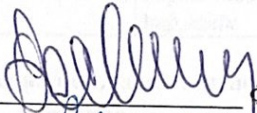
Розробники:

зав. кафедри урології та нефрології, професор Ф.І. Костєв
професор кафедри урології та нефрології Ю.М. Дехтяр
доцент кафедри урології та нефрології І.В. Рачок
доцент кафедри урології та нефрології Л.І. Красилук
доцент кафедри урології та нефрології М.В. Шостак
доцент кафедри урології та нефрології Р.В. Савчук
асистент кафедри урології та нефрології С.В. Богацький
асистент кафедри урології та нефрології О.І. Кваша

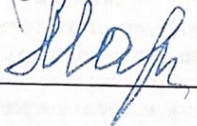
Робоча програма затверджена на засіданні кафедри урології та нефрології

Протокол № 1 від 28.08.2023 р.

Завідувач кафедри

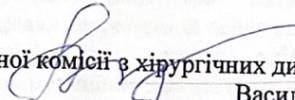

Федір КОСТЄВ

Погоджено із гарантом ОПП

Валерія МАРЧЕРЕДА

Схвалено предметною цикловою методичною комісією з хірургічних дисциплін ОНМедУ
Протокол № 1 від 30.08.2023 р.

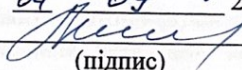
Голова предметної циклової методичної комісії з хірургічних дисциплін ОНМедУ

Василь МІЩЕНКО

Переглянуто та затверджено на засіданні кафедри загальної, дитячої та
вісцеральної хірургії з курсом урології

Протокол № 1 від "04" 09 2023 р.

Завідувач кафедри

(підпис) Михайло КАЛІТАЛІАН
(Ім'я ПРІЗВИЩЕ)

Переглянуто та затверджено на засіданні кафедри _____

Протокол № _____ від "____" _____ 20__ р.

Завідувач кафедри _____

(підпис)

(Ім'я ПРІЗВИЩЕ)

1. Опис навчальної дисципліни:

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, спеціалізація, рівень вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни
Загальна кількість:	Галузь знань 22 «Охорона здоров'я» Спеціальність 222 «Медицина» Рівень вищої освіти другий (магістерський)	<i>Денна форма навчання</i>
Кредитів: 3		<i>Обов'язкова дисципліна</i>
Годин: 90		<i>Рік підготовки: 5</i>
Змістових модулів: 3		<i>Семестри IX-X</i>
		<i>Лекції (0 год.)</i>
		<i>Семінарські (0 год.)</i>
		<i>Практичні (30 год.)</i>
		<i>Лабораторні (0 год.)</i>
		<i>Самостійна робота (60 год.)</i>
		<i>у т.ч. індивідуальні завдання (0 год.)</i>
	<i>Форма підсумкового контролю – диф.залик</i>	

2. Мета та завдання навчальної дисципліни, компетентності, програмні результати навчання.

Мета: засвоєння базових теоретичних та практичних знань з етіології, патогенезу, клінічних проявів захворювань чоловічої статевої системи, профілактики ускладнень та реабілітації хворих у межах, відповідних підготовці лікаря з урахуванням особливості його спеціальності, підвищення якості підготовки сучасного лікаря в галузі андрології, якій володіє терапевтичними, хірургічними знаннями та практичними навичками, спрямованими на профілактику, лікування андрологічних захворювань та зменшення безплідних подружніх пар.

Основними завданнями вивчення дисципліни «Актуальні питання реабілітації в андрології та сексопатології» є закладення теоретичних основ андрології і сексопатології як науки (термінологія, методи дослідження, загальні клінічні симптоми основних захворювань сечостатевої системи, принципи діагностики та лікування, профілактики захворюваності) та відпрацювання практичних навичок з дослідження, з методів надання невідкладної допомоги:

- Визначати нові наукові напрямки, теоретичні та практичні проблеми в галузі андрології і сексопатології.
- Засвоїти анатомо-фізіологічні особливості чоловічої статевої системи.
- Володіння навичками опитування, визначення принципів та характеру лікування і профілактики розвитку ускладнень захворювань чоловічої статевої системи.
- Визначати, інтерпретувати, диференціювати та трактувати симптоми та синдроми в андрології і сексопатології.
- Визначати основні етіологічні та патогенетичні фактори ризику та складати план комплексної діагностики андрологічного пацієнта.
- Визначати методи діагностики, алгоритми консервативного лікування при захворюваннях чоловічої статевої системи.
- Інтерпретувати результати об'єктивного і лабораторного та інструментального дослідження пацієнтів.
- Трактувати етіологію, патогенез та класифікацію, клінічну картину при захворюваннях чоловічої статевої системи.
- Визначення тактики надання екстреної медичної допомоги, визначення тактики ведення хворого при коморбідній патології.

- Проводити опитування та фізикальне обстеження хворих із недостатністю органів та систем.
- Діяти соціально відповідально та свідомо, здатність працювати в команді, дотримуватися вимог етики, біоетики та деонтології у своїй фаховій діяльності.

Процес вивчення дисципліни спрямований на формування елементів наступних компетентностей:

- Загальних (ЗК):

- ЗК1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
- ЗК2. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
- ЗК3. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
- ЗК4. Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності.
- ЗК6. Здатність приймати обґрунтовані рішення.
- ЗК7. Здатність працювати в команді.
- ЗК8. Здатність до міжособистої взаємодії.
- ЗК10. Здатність використовувати інформаційні і комунікаційні технології.
- ЗК11. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.
- ЗК12. Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків.

- Спеціальних (СК):

- СК1. Здатність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані.
- СК2. Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів.
- СК3. Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання.
- СК4. Здатність до визначення необхідного режиму праці та відпочинку при лікуванні та профілактиці захворювань.
- СК5. Здатність до визначення характеру харчування при лікуванні та профілактиці захворювань.
- СК6. Здатність до визначення принципів та характеру лікування та профілактики захворювань.
- СК7. Здатність до діагностування невідкладних станів.
- СК8. Здатність до визначення тактики та надання екстреної медичної допомоги.
- СК10. Здатність до виконання медичних маніпуляцій.
- СК13. Здатність до проведення санітарно-гігієнічних та профілактичних заходів.
- СК14. Здатність до планування і проведення профілактичних та протиепідемічних заходів щодо інфекційних хвороб.
- СК16. Здатність до ведення медичної документації, в тому числі електронних форм.
- СК24. Дотримання етичних принципів при роботі з пацієнтами, лабораторними тваринами.
- СК25. Дотримання професійної та академічної доброчесності, нести відповідальність за достовірність отриманих наукових результатів.
- СК26. Здатність визначати тактику ведення осіб, що підлягають диспансерному нагляду.
- СК27. Здатність до вміння діагностувати та визначати тактику ведення хворих на позалегеневі й поширені форми туберкульозу, у т.ч. ко-інфекцію ТБ/ВІЛ з хіміорезистентним перебігом.

Програмні результати навчання (ПРН):

- ПРН1. Мати ґрунтовні знання із структури професійної діяльності. Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань. Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності.
- ПРН2. Розуміння та знання фундаментальних і клінічних біомедичних наук, на рівні достатньому для вирішення професійних задач у сфері охорони здоров'я.

ПРН3. Спеціалізовані концептуальні знання, що включають наукові здобутки у сфері охорони здоров'я і є основою для проведення досліджень, критичне осмислення проблем у сфері медицини та дотичних до неї міждисциплінарних проблем.

ПРН4. Виділяти та ідентифікувати провідні клінічні симптоми та синдроми (за списком 1); за стандартними методиками, використовуючи попередні дані анамнезу хворого, дані огляду хворого, знання про людину, її органи та системи, встановлювати попередній клінічний діагноз захворювання (за списком 2).

ПРН5. Збирати скарги, анамнез життя та захворювання, оцінювати психомоторний та фізичний розвиток пацієнта, стан органів та систем організму, на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень оцінювати інформацію щодо діагнозу (за списком 4), враховуючи вік пацієнта.

ПРН6. Встановлювати остаточний клінічний діагноз шляхом прийняття обґрунтованого рішення та аналізу отриманих суб'єктивних і об'єктивних даних клінічного, додаткового обстеження, проведення диференційної діагностики, дотримуючись відповідних етичних і юридичних норм, під контролем лікаря-керівника в умовах закладу охорони здоров'я (за списком 2).

ПРН7. Призначати та аналізувати додаткові (обов'язкові та за вибором) методи обстеження (лабораторні, функціональні та/або інструментальні) (за списком 4), пацієнтів із захворюваннями органів і систем організму для проведення диференційної діагностики захворювань (за списком 2).

ПРН8. Визначити головний клінічний синдром або симптом, яким обумовлена тяжкість стану потерпілого/постраждалого (за списком 3) шляхом прийняття обґрунтованого рішення стану людини за будь-яких обставин (в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами) у т.ч. в умовах надзвичайної ситуації та бойових дій, в польових умовах, в умовах нестачі інформації та обмеженого часу.

ПРН9. Визначити характер та принципи лікування хворих (консервативне, оперативне) із захворюваннями (за списком 2), враховуючи вік пацієнта, в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами та на етапах медичної евакуації, в т.ч. у польових умовах, на підставі попереднього клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами, у разі необхідності розширення стандартної схеми вміти обґрунтувати персоналізовані рекомендації під контролем лікаря-керівника в умовах лікувальної установи.

ПРН10. Визначити необхідний режим праці, відпочинку та харчування на підставі заключного клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами.

ПРН14. Визначити тактику та надавати екстрену медичної допомоги при невідкладних станах (за списком 3) в умовах обмеженого часу згідно з існуючими клінічними протоколами та стандартами лікування.

ПРН17. Виконувати медичні маніпуляції (за списком 5) в умовах лікувального закладу, вдома або на виробництві на підставі попереднього клінічного діагнозу та/або показників стану пацієнта шляхом прийняття обґрунтованого рішення, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.

ПРН18. Визначити стан функціонування та обмежень життєдіяльності особи та тривалість непрацездатності з оформленням відповідних документів, в умовах закладу охорони здоров'я на підставі даних про захворювання та його перебіг, особливості професійної діяльності людини, тощо. Вести медичну документацію щодо пацієнта та контингенту

ПРН21. Відшукувати необхідну інформацію у професійній літературі та базах даних інших джерелах, аналізувати, оцінювати та застосовувати цю інформацію.

ПРН30. Визначити тактику ведення осіб, що підлягають диспансерному нагляду (діти, вагітні, працівники, професії яких передбачають обов'язковий диспансерний огляд).

ПРН31. Визначати тактику ведення осіб, хворих на хронічні інфекційні хвороби, що підлягають диспансерному нагляду.

У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач вищої освіти повинен:

Знати:

- сучасні концепції вітчизняної і зарубіжної теоретичної і практичної андрології і сексопатології;
- основні принципи організації андрологічної допомоги населенню України;
- організаційну структуру та завдання андрологічних кабінетів і центрів;
- анатоμο-фізіологічні особливості чоловічої статевої системи;
- етіологію, патогенез та класифікацію, клінічну картину при захворюваннях чоловічої статевої системи;
- симптоми та синдроми в андрології і сексопатології;
- основні етіологічні та патогенетичні фактори ризику та складати план комплексної діагностики андрологічного пацієнта;
- теоретичні основи сучасної антисептики;
- теоретичні аспекти профілактики виникнення і розповсюдження внутрішньолікарняної інфекції;
- методи діагностики, алгоритми консервативного лікування при захворюваннях чоловічої статевої системи;
- принципи лікування, реабілітації і профілактики найбільш поширених хвороб чоловічої статевої системи;
- ускладнення при гемотрансфузії, заходи для їх профілактики і лікування;
- основи реаніматології, клінічні прояви термінальних станів, їх діагностику, стадії і заходи при проведенні серцево-легеневої реанімації;
- загальні питання хірургічної та ВІЛ-інфекції;
- клініку, діагностику та лікування окремих гнійно-запальних захворювань м'яких тканин,
- методичку обстеження хворого, особливості обстеження хворого з андрологічною патологією;
- структуру медичної карти стаціонарного хворого.

Вміти:

- Оцінювати анатомічну будову зовнішніх статевих органів чоловіків, оцінювати аномалії статі з гермафродитизмом
- Оцінювати стан статевого розвитку чоловіків.
- Визначати основні етіологічні та патогенетичні фактори найбільш поширених захворювань в галузі андрології і сексопатології.
- Класифікувати і аналізувати типову клінічну картину найбільш поширених хірургічних хвороб чоловічої статевої системи.
- Тракувати загальні принципи лікування, реабілітації і профілактики найбільш поширених хвороб чоловічої статевої системи.
- Складати план обстеження та аналізувати дані лабораторних та інструментальних обстежень при типовому перебігу хвороб чоловічої статевої системи.
- Демонструвати вміння виконувати необхідні медичні маніпуляції.
- Проводити первинну і вторинну профілактику найбільш поширених хвороб чоловічої статевої системи.
- Надавати невідкладну медичну допомогу.
- Проводити диференційну діагностику, обґрунтовувати і формулювати попередній діагноз.
- Визначати тактику ведення, принципи оперативних втручань та консервативного лікування, реабілітаційні заходи.

- Демонструвати вміння ведення медичної документації.

3. Зміст навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1:

Тема 1. Історія та етапи розвитку андрологічної допомоги в Україні

Історичні аспекти становлення андрології, як науки. Андрологія, предмет і завдання, організаційна структура і завдання андрологічної служби. Андрологія як галузь медицини. Предмет і завдання, андрологічна захворюваність, шляхи її зниження. Поняття “сексуальність”, “сексологія” та “сексопатологія”. Організаційна структура і завдання андрологічних прийомів.

Тема 2. Анатомія і фізіологія статевих органів чоловіків. Аномалії розвитку статевих органів у чоловіків

Анатомія і фізіологія статевих органів чоловіків. Аномалії розвитку статевих органів у чоловіків. Анатомія передміхурової залози і сім'яних пухирців, сім'явинісних протоків, яєчка, статевого члена. Аномалії розвитку статевих органів. Формування і диференціювання соматичної статі. Формування психічної статі. Діагностика аномалій статевого розвитку.

Розвиток сексуальності людини. Мотивоутворення сексуальної поведінки у чоловіків та жінок. Поняття про сексуальну норму. Психофізіологічні характеристики сексуальності. Компоненти сексуальної гармонії. Система критеріїв оцінки оптимальної норми сексуальності (анатоμο-фізіологічної, соціальної, психологічної, соціальнопсихологічної).

Тема 3. Порушення темпів статевого розвитку чоловіків. Первинний гіпогонадізм.

Порушення темпів статевого розвитку чоловіків. Гіпогонадізм. Питання корекції статі чоловіків. Порушення темпів статевого розвитку в чоловіків: періоди становлення статевої функції. Затримка статевого розвитку (ЗРС). Конституціональна затримка статевого розвитку (заподій, патогенез, клінічні варіанти, діагностика, діагностика, лікування). Передчасний статевої розвиток патогенез (ПСР): істинний передчасний статевої розвиток (патогенез, клінічні прояви, діагностика, лікування). Помилковий передчасний статевої розвиток: при гормонопродукованій пухлині яєчка. При природженому андрогеніальному синдромі. При андростеромі (диференційна діагностика).

Гіпогонадізм (класифікація). Первинний природжений гіпогонадізм: синдроми анорхії (етіологія, патогенез, клінічні прояви, лікування); монорхізм (діагностика, лікувальна тактика); Клайнфельтера (етіопатогенез, клінічні ознаки, лікування); Шерешевського-Тернера; неповної маскулінізації; Дель-Кастільо.

Первинний надбаний гіпогонадізм (етіологія, та патогенез, діагностика, лікування).

Тема 4. Порушення темпів статевого розвитку чоловіків. Вторинний гіпогонадізм.

Вторинний природжений (церебропітуітарний) гіпогонотропний гіпогонадізм: ізольований (ідиопатичний) гіпогонадізм (діагностика, лікування); синдром Каллмена; гіпофізарний нанізм; природжений пангіпопітуітаризм (краніофарингіома); синдром Меддока.

Вторинний надбаний гіпогонадізм: адіпозогеніально дистрофія; синдром Лоренса-Муна-Барде-Бидля і Прадера-Віллі; гіпогонадізм при гіпоталамічному синдромі; гіперлактинемічний гіпогонадізм (діагностика, лікування).

Питання корекції статі у чоловіків. Клімакс у чоловіків (патогенез, діагностика, лікування).

Тема 5. Віковий андрогенодефіцит.

Старіючий чоловік. Клімакс у чоловіків (патогенез, діагностика, лікування). Зміни біології яєчка із віком. Замісна гормональна терапія. Негормональне лікування андрогенодефіциту.

Змістовий модуль 2:

Тема 6. Запальні захворювання чоловічих статевих органів.

Уретрити-класифікація, діагностика, лікування. Простатити (класифікація, етіологія та патогенез, клініка, діагностика лікування). Везикуліт (клініка, діагностика, лікування); Епідидиміт (клініка, діагностика, лікування); Орхіт; орхоепідидиміт). Каміні передміхурової залози (етіологічні фактори, патогенез, клініка, діагностика, лікування).

Тема 7. Травматичні ушкодження статевого члена й органів калитки.

Травматичні ушкодження: статевого члена (відкриті та закриті ушкодження: забій, перелом, вивих, обмеження-клініка, діагностика, лікування); калитки (закриті ушкодження, відкриті ушкодження, клініка, діагностика, лікування); яєчок та їхніх придатків.

Тема 8. Приапізм. Хвороба Пейроні.

Приапізм (гострий, хронічний, етіопатогенез, клініка, лікування). Хвороба Пейроні (класифікація, етіологія та патогенез, клініка, діагностика лікування).

Тема 9. Ерекційна дисфункція.

Ерекційна дисфункція (етіологічні фактори, патогенез, клініка, діагностика, лікування). Хірургічне лікування ерекційної імпотенції.

Тема 10. Хірургія порушень статевого розвитку.

Хірургія аномалії розвитку статевих органів у чоловіків. Фалореконструкція, вагінопластика, пластика мошонки.

Тема 11. Варикоцеле. Імуноандрологія.

Патологічна анатомія, класифікація, діагностика, лікування. Безплідність при варикоцеле. Сучасні методи лікування варикоцеле.

Антигенна структура сперматозоїдів, гематотестикулярний бар'єр, імунологічні зміни при безплідності і хронічному простатиті, імунологічна діагностика безплідності. Лікування пацієнтів з імунообумовленою безплідністю. Імуномодуюче лікування хронічного простатиту. Синдром надбаного імунодефіциту.

Змістовий модуль 3:

Тема 12. Принципи корекції гіпогонадізму.

Особливості лікування гіпогонадізму на сучасному етапі. Вибір методу лікування гіпогонадізму. Хірургічне лікування гіпогонадізму у чоловіків.

Тема 13. Чоловіча неплідність.

Визначення неплідності. Етіологічні та патогенетичні фактори чоловічої неплідності. Клінічні та лабораторні методи оцінки фертильності чоловіка. Спермограма (норми ВООЗ). Особливості підбору методів лікування та профілактики чоловічої неплідності.

Тема 14. Планування сім'ї. Допоміжні репродуктивні біотехнологічні методики в лікуванні безплідного шлюбу.

Планування сім'ї, проблема небажаної вагітності. Методи жіночої та чоловічої контрацепції. Вибір засобів контрацепції з урахуванням сексуального комфорту. Профілактика ЗПСШ та СНІДу. Штучна інсемінація (показання, техніка проведення); запліднення in vitro і ембріотрансфер (етапи проведення), транспорт гамет (зигот) у матковій трубі (показання, умови проведення, техніка проведення).

Тема 15. Залікове заняття: перевірка практичної та теоретичної підготовки.

4. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин				
	Усього	у тому числі			
		Аудиторні		Самостій- на робота студента	Індиві- дуальна робота
Лекції	Прак- тичні заняття				
1	2	3	4	5	6
Модуль 1					
Змістовий модуль 1. Анатомія і фізіологія статевих органів чоловіків. Аномалії розвитку статевих органів у чоловіків. Формування психічної статі. Діагностика аномалій статевого розвитку. Розвиток сексуальності людини. Порушення темпів статевого розвитку чоловіків.					
Тема 1. Історія та етапи розвитку андрологічної допомоги в Україні.	6		2	4	
Тема 2. Анатомія і фізіологія статевих органів чоловіків. Аномалії розвитку статевих органів у чоловіків.	6		2	4	
Тема 3. Порушення темпів статевого розвитку чоловіків. Первинний гіпогонадізм.	6		2	4	
Тема 4. Порушення темпів статевого розвитку чоловіків. Вторинний гіпогонадізм.	6		2	4	
Тема 5. Віковий андрогенодефіцит.	6		2	4	
Разом за змістовим модулем 1	30		10	20	
Змістовий модуль 2. Запальні захворювання чоловічих статевих органів. Травматичні ушкодження. Ерекційна дисфункція. Хірургія порушень статевого розвитку.					
Тема 6. Запальні захворювання чоловічих статевих органів.	6		2	4	
Тема 7. Травматичні ушкодження статевого члена й органів калитки.	6		2	4	
Тема 8. Приапізм. Хвороба Пейроні.	6		2	4	
Тема 9. Ерекційна дисфункція.	6		2	4	
Тема 10. Хірургія порушень статевого розвитку.	6		2	4	
Тема 11. Варикоцеле. Імуноандрологія.	6		2	4	
Разом за змістовим модулем 2	36		12	24	
Індивідуальна робота (за наявності)					
Змістовий модуль 3. Планування сім'ї. Допоміжні репродуктивні біотехнологічні					

методики в лікуванні безплідного шлюбу. Принципи корекції гіпогонадізму.					
Тема 12. Принципи корекції гіпогонадізму.	6		2	4	
Тема 13. Чоловіча неплідність.	6		2	4	
Тема 14. Планування сім'ї. Допоміжні репродуктивні біотехнологічні методики в лікуванні безплідного шлюбу.	6		2	4	
Підсумковий модульний контроль	6		2	4	
УСЬОГО ГОДИН	90		30	60	

5. Темі лекційних / семінарських / практичних / лабораторних занять

5.1. Темі лекційних занять

5.2. Темі семінарських занять

Семінарські заняття не передбачені.

5.3. Темі практичних занять

ТЕМА	Кількість годин
Тема 1. Історія та етапи розвитку андрологічної допомоги в Україні.	2
Тема 2. Анатомія і фізіологія статевих органів чоловіків. Аномалії розвитку статевих органів у чоловіків.	2
Тема 3. Порушення темпів статевого розвитку чоловіків. Первинний гіпогонадізм.	2
Тема 4. Порушення темпів статевого розвитку чоловіків. Вторинний гіпогонадізм.	2
Тема 5. Віковий андрогенодефіцит.	2
Тема 6. Запальні захворювання чоловічих статевих органів.	2
Тема 7. Травматичні ушкодження статевого члена й органів калитки.	2
Тема 8. Приапізм. Хвороба Пейроні.	2
Тема 9. Ерекційна дисфункція.	2
Тема 10. Хірургія порушень статевого розвитку.	2
Тема 11. Варикоцеле. Імуноандрологія.	2
Тема 12. Принципи корекції гіпогонадізму.	2
Тема 13. Чоловіча неплідність.	3
Тема 14. Планування сім'ї. Допоміжні репродуктивні біотехнологічні методики в лікуванні безплідного шлюбу.	2
Підсумковий модульний контроль	3

5.4. Темі лабораторних занять

Лабораторні заняття не передбачені.

6. Самостійна робота здобувача вищої освіти

ТЕМА	Кількість годин	Вид контролю
Тема 1. Історія та етапи розвитку андрологічної допомоги в Україні.	2	Поточний контроль під час практичних занять
Тема 2. Анатомія і фізіологія статевих органів чоловіків. Аномалії розвитку статевих органів у чоловіків.	2	Поточний контроль під час практичних занять
Тема 3. Порушення темпів статевого розвитку чоловіків. Первинний гіпогонадизм.	2	Поточний контроль під час практичних занять
Тема 4. Порушення темпів статевого розвитку чоловіків. Вторинний гіпогонадизм.	2	Поточний контроль під час практичних занять
Тема 5. Віковий андрогенодефіцит.	2	Поточний контроль під час практичних занять
Тема 6. Запальні захворювання чоловічих статевих органів.	2	Поточний контроль під час практичних занять
Тема 7. Травматичні ушкодження статевого члена й органів калитки.	2	Поточний контроль під час практичних занять
Тема 8. Приапізм. Хвороба Пейроні.	2	Поточний контроль під час практичних занять
Тема 9. Ерекційна дисфункція.	2	Поточний контроль під час практичних занять
Тема 10. Хірургія порушень статевого розвитку.	2	Поточний контроль під час практичних занять
Тема 11. Варикоцеле. Імуноандрологія.	2	Поточний контроль під час практичних занять
Тема 12. Принципи корекції гіпогонадизму.	2	Поточний контроль під час практичних занять
Тема 13. Чоловіча неплідність.	3	Поточний контроль під час практичних занять
Тема 14. Планування сім'ї. Допоміжні репродуктивні біотехнологічні методики в лікуванні безплідного шлюбу.	2	Поточний контроль під час практичних занять
Підсумковий модульний контроль	2	

7. Методи навчання

Лекції: навчальна, інформаційна, лекція-візуалізація, лекція-дискусія, лекція-консультація.

Практичні заняття: усне та письмове опитування, вирішення клінічних ситуаційних задач, відпрацювання навичок огляду пацієнта, вирішення тестових завдань.

Самостійна робота: самостійна робота з рекомендованою основною та додатковою літературою, з електронними інформаційними ресурсами, самостійна робота з банком тестових завдань Крок-2, самостійне вирішення клінічних завдань.

8. Форми контролю та методи оцінювання
(у т.ч. критерії оцінювання результатів навчання)

Поточний контроль: усне опитування, тестування, розв'язання ситуаційних клінічних завдань, оцінювання активності на занятті.

Підсумковий контроль: диференційований залік

Оцінювання поточної навчальної діяльності на практичному занятті:

1. Оцінювання теоретичних знань з теми заняття:
 - методи: опитування, вирішення ситуаційної клінічної задачі
 - максимальна оцінка – 5, мінімальна оцінка – 3, незадовільна оцінка – 2.
 2. Оцінка практичних навичок:
 - уміння правильно проводити курацію хворого, призначати та трактувати результати лабораторного та інструментального обстеження, обґрунтовувати діагноз на підставі аналізу клінічних та допоміжних методів обстеження.
 - максимальна оцінка – 5, мінімальна оцінка – 3, незадовільна оцінка – 2.
- Оцінка за одне практичне заняття є середньоарифметичною за всіма складовими і може мати лише цілу величину (5, 4, 3, 2), яка округлюється за методом статистики.

Критерії поточного оцінювання на практичному занятті:

Оцінка	Критерії оцінювання
Відмінно «5»	Здобувач вільно володіє матеріалом, бере активну участь в обговоренні та вирішенні ситуаційної клінічної задачі, впевнено демонструє практичні навички під час огляду хворого та інтерпретації даних клінічного, лабораторних та інструментальних досліджень, висловлює свою думку з теми заняття, демонструє клінічне мислення.
Добре «4»	Здобувач добре володіє матеріалом, бере участь в обговоренні та вирішенні ситуаційної клінічної задачі, демонструє практичні навички під час огляду хворого та інтерпретації даних клінічного, лабораторних та інструментальних досліджень з деякими помилками, висловлює свою думку з теми заняття, демонструє клінічне мислення.
Задовільно «3»	Здобувач недостатньо володіє матеріалом, невпевнено бере участь в обговоренні та вирішенні ситуаційної клінічної задачі, демонструє практичні навички під час огляду хворого та інтерпретації даних клінічного, лабораторних та інструментальних досліджень з суттєвими помилками.
Незадовільно «2»	Здобувач не володіє матеріалом, не бере участь в обговоренні та вирішенні ситуаційної клінічної задачі, не демонструє практичні навички під час огляду хворого та інтерпретації даних клінічного, лабораторних та інструментальних досліджень.

До підсумкового контролю у формі диференційованого заліку допускаються лише ті здобувачі, які виконали вимоги навчальної програми з дисципліни, не мають академічної заборгованості та їх середній бал за поточну навчальну діяльність з дисципліни становить не менше 3,00.

Оцінювання результатів навчання під час підсумкового контролю

Зміст оцінюваної діяльності	Кількість балів
Відповідь на теоретичні запитання.	3
Вирішення клінічної задачі з оцінкою лабораторних та	2

інструментальних досліджень

Критерії оцінювання результатів навчання здобувачів освіти на диференційованому заліку

Оцінка	Критерії оцінювання
Відмінно «5»	Виставляється здобувачу, який систематично працював протягом семестру, показав під час підсумкового контролю різнобічні і глибокі знання програмного матеріалу, вміє успішно виконувати завдання, які передбачені програмою, засвоїв зміст основної та додаткової літератури, усвідомив взаємозв'язок окремих розділів дисципліни, їхнє значення для майбутньої професії, виявив творчі здібності у розумінні та використанні навчально-програмного матеріалу, проявив здатність до самостійного оновлення і поповнення знань; рівень компетентності – високий (творчий);
Добре «4»	Виставляється здобувачу, який виявив повне знання навчально-програмного матеріалу, успішно виконує передбачені програмою завдання, засвоїв основну літературу, що рекомендована програмою, показав достатній рівень знань з дисципліни і здатний до їх самостійного оновлення та поновлення у ході подальшого навчання та професійної діяльності; рівень компетентності – достатній (конструктивно-варіативний)
Задовільно «3»	Виставляється здобувачу, який виявив знання основного навчально-програмного матеріалу в обсязі, необхідному для подальшого навчання та наступної роботи за професією, справляється з виконанням завдань, передбачених програмою, допустив окремі помилки у відповідях на диференційованому заліку і при виконанні завдань на дифзаліку, але володіє необхідними знаннями для подолання допущених помилок під керівництвом науково-педагогічного працівника; рівень компетентності – середній (репродуктивний)
Незадовільно «2»	Виставляється здобувачу, який не виявив достатніх знань основного навчально-програмного матеріалу, допустив принципові помилки у виконанні передбачених програмою завдань, не може без допомоги викладача використати знання при подальшому навчанні, не спромігся оволодіти навичками самостійної роботи; рівень компетентності – низький (рецептивно-продуктивний)

9. Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти

Отриманий середній бал за навчальну дисципліну для здобувачів, які успішно опанували робочу програму навчальної дисципліни, конвертується з традиційної чотирибальної шкали у бали за 200-бальною шкалою, як наведено у таблиці:

Таблиця конвертації традиційної оцінки у багатобальну шкалу

Національна оцінка за дисципліну	Сума балів за дисципліну
Відмінно («5»)	185 – 200
Добре («4»)	151 – 184
Задовільно («3»)	120 – 150
Незадовільно («2»)	Нижче 120

Багатобальна шкала (200-бальна шкала) характеризує фактичну успішність кожного здобувача із засвоєння освітньої компоненти. Конвертація традиційної оцінки (середній бал за навчальну дисципліну) в 200-бальну виконується інформаційно-технічним відділом Університету.

Відповідно до отриманих балів за 200-бальною шкалою, досягнення здобувачів оцінюються за рейтинговою шкалою ECTS. Подальше ранжування за рейтинговою шкалою ECTS дозволяє оцінити досягнення здобувачів з освітньої компоненти, які навчаються на одному курсі однієї спеціальності, відповідно до отриманих ними балів.

Шкала ECTS є відносно-порівняльною рейтинговою, яка встановлює належність здобувача до групи кращих чи гірших серед референтної групи однокурсників (факультет, спеціальність). Оцінка «А» за шкалою ECTS не може дорівнювати оцінці «відмінно», а оцінка «В» – оцінці «добре» тощо. При конвертації з багатобальної шкали межі оцінок «А», «В», «С», «D», «Е» за шкалою ECTS не співпадають з межами оцінок «5», «4», «3» за традиційною шкалою. Здобувачі, які одержали оцінки «FX» та «F» («2») не вносяться до списку здобувачів, що ранжуються. Оцінка «FX» виставляється здобувачам, які набрали мінімальну кількість балів за поточну навчальну діяльність, але яким не зарахований підсумковий контроль. Оцінка «F» виставляється здобувачам, які відвідали усі заняття з дисципліни, але не набрали середнього балу (3,00) за поточну навчальну діяльність і не допущені до підсумкового контролю.

Здобувачі, які навчаються на одному курсі (однієї спеціальності), на підставі кількості балів, набраних з дисципліни, ранжуються за шкалою ECTS таким чином:

Конвертація традиційної оцінки з дисципліни та суми балів за шкалою ECTS

Оцінка за шкалою ECTS	Статистичний показник
A	Найкращі 10% здобувачів
B	Наступні 25% здобувачів
C	Наступні 30% здобувачів
D	Наступні 25% здобувачів
E	Наступні 10% здобувачів

10. Методичне забезпечення

- Робоча програма навчальної дисципліни
- Силабус
- Методичні розробки до практичних занять
- Методичні рекомендації до самостійної роботи здобувачів вищої освіти
- Мультимедійні презентації
- Ситуаційні клінічні завдання
- Електронний банк тестових завдань за підрозділами з дисципліни.

Рекомендована література

Основна література

1. Клінічна сексологія і андрологія / [І. І. Горпинченко, Л. П. Імшенецька, М. І. Бойко та ін.] ; за ред. О. Ф. Возіанова, І. І. Горпинченко. – Київ : Здоров'я, 2020. – 536 с.
2. Лікування еректильної дисфункції/під. ред. І.І.Горпинченко. – Київ: Видавничий дім «професіонал», 2020. – 192 с.

3. Пасечніков С.П. Урологія: підручник [Пасечніков С.П., Возіанов С.О., Лісовий В.М., Костев Ф.І. та ін. – Вінниця: Нова Книга, 2019. – Вид. 2-ге, випр., і допов. – 432 с.: іл..

Додаткова:

4. Возіанов С. О. Трансуретральна резекція передміхурової залози в лікуванні її доброякісної гіперплазії/ С. О. Возіанов, О. В. Шуляк, Ю. С. Петришин. — Львів: Кварт, 2005. — 244 с.
5. Хинман, Ф. Оперативная урология: атлас, пер. с англ./ под ред. Аляева Ю. Г. — М.: ГЭОТАР — Медиа, 2007. — 1192 с.: ил. — всего 5
6. Andrew C. Novick. Urology Secrets / Andrew C. Novick, Martin I. Resnick.— 3th ed. — Hanley & Belfus, 2002. — 341 p.
7. Anthony J. Schaeffer. Urology Pearls / Anthony J. Schaeffer, Martin I. Resnick. — Hanley & Belfus, 2000.—193 p.
8. Emil A. Tanagho. Smith's General Urology / Emil A. Tanagho, Jack W. McAninch. — 17th ed. — McGraw-Hill Professional Pub, 2007. — 756 p.
9. Gregory T. Maclennan. Hinman's Atlas of UroSurgical Anatomy / Gregory T. Maclennan. — Saunders Co., 2012. —368 p.
10. Hugh N. Whitfield. ABC of Urology / Hugh N. Whitfield. — BMJ Books, 2006. — 49 p.
11. John Reynard. Oxford Handbook of Urology / John Reynard, Simon Brewster, Suzanne Biers. — Oxford Univ. Pr., 2009. — 783 p.
12. Kurt G. Naber. Urogenital Infections / Kurt G. Naber, Anthony J. Schaeffer, Chris F. Heyns [et al.]. — Edition European Association of Urology. — 2010. — 1182 p.
13. Leonard G. Gomella. The 5-Minute Urology. Consult / Leonard G. Gomella. — 2000. — 793 p.
14. Michael T. MacFarlane. House Officer Urology / Michael T. MacFarlane. — 4th ed. — Lippincott Williams & Wilkins, 2006. — 306 p.
15. Pasiechnikov P. S. Urology. Study Guide for Practical Work for Medical Students : educational-methodical study guide for stud, of higher med. est. / S. P. Pasiechnikov, O. D. Nikitin, R. A. Lytvynenko et al. — Vinnytsia : Nova Knyha, 2012. — 176 p.
16. Paul Abrams. The Handbook of Office Urological Procedures / Paul Abrams, Hashim Hashim, Roger Dmochowski. — Springer-Verlag, 2008. —156 p.
17. Philip M. Hanno. Clinical Manual of Urology/Philip M. Hanno, Alan J. Wein, S. Bruce Malkowicz. — 3, hed. — McGraw-Hill, 2001. — 924 p.
18. Ricardo Gonzalez. Handbook of Urological Diseases in Children / Ricardo Gonzalez, Barbara

13. Інформаційні ресурси

Сайт університету <https://onmedu.edu.ua>

Бібліотека <library.odmu.edu.ua>

1. <https://uroweb.org/>

2. <https://www.nccn.org/>

3. <https://www.auanet.org>

4. <https://www.inurol.kiev.ua/>

5. <https://www.souu.org.ua/>